

kendtgørelse om gymnasierelateret faglig supplering på universiteterne (suppleringsbekendtgørelsen). Som opfølgning på universitetsloven (lov nr. 403 af 28. maj 2003) udvikles nye kandidatuddannelser på universiteterne, som i højere grad målrettes forskellige jobfunktioner, herunder jobbet som gymnasielærer, og der iværksættes et udviklingsarbejde herom i samarbejde mellem universiteterne, lederne af de gymnasiale uddannelsesinstitutioner (rektorer, forstandere, direktører), Undervisningsministeriet og Videnskabsministeriet. De nye kandidatuddannelser vil eventuelt overflødig gøre behovet for den faglige supplering.

Den gældende lovs bestemmelse i § 20, stk. 6, om eventuel adgangsregulering til pædagogikum, ministerens bemyndigelse til at kunne lade afgørelser om adgangsregulering træffes af et optagelsesnævn, samt den gældende bestemmelse i § 20, stk. 7, om institutionernes pligt til at modtage lærerkandidater til gennemgang af kursus i praktisk pædagogik er ikke videreført, da bestemmelserne efter ikrafttræden af bekendtgørelse nr. 477 af 18. juni 2002 om undervisningskompetence i de almene gymnasiale uddannelser ikke længere er aktuelle.

Til § 35

Til stk. 1

I lovtæksten er udtrykkene ”skolen” og ”rektor” brugt synonymt og skal forstås som ”rektor”, hvor meningen er at tillægge skolen som myndighed kompetence. Forslaget om, at rektor har det pædagogiske ansvar for skolens undervisning mv., er en videreførelse af den gældende lovs § 12, stk. 2.

Til stk. 2

Forslaget om, at rektor har kompetencen til at lede og fordele det pædagogiske arbejde mellem de ansatte, er en videreførelse af den gældende lovs § 12, stk. 2, mens rektors kompetence til som daglig leder i øvrigt at lede og fordele arbejdet forbliver i den gældende lov, jf. det samtidig fremsatte forslag til om lov om ændring af forskellige love på Undervisningsministeriets område (Ændringer som følge af lovgivning om de gymnasiale uddannelsers indhold).

Til stk. 3

Bestemmelsen om, at rektor træffer alle konkrete afgørelser vedrørende den enkelte elev, er en videreførelse af den gældende lovs § 12, stk. 3. Med forslaget præciseres det, at rektors kompetence til at træffe konkrete afgørelser i visse tilfælde kan begrænses. Dette gælder fx, hvor fordelingsudvalget, jf. bemærk-

ningerne til lovforslagets § 6, har fået tillagt kompetencen til at fordele eleverne mellem gymnasierne.

Det er ligeledes rektor, der træffer afgørelse, i sager vedrørende elevernes overholdelse af skolens studie- og ordensregler, herunder mødepligten og pligten til at deltage i undervisningen.

Til § 36

Til stk. 1

Efter bestemmelsen har undervisningsministeren som hidtil adgang og pligt til at føre tilsyn med undervisning, prøver og eksamen efter denne lov, herunder til at udøve kontrol med gymnasieskolerne. Tilsynet udøves principielt ex officio (af egen drift), når der foreligger oplysninger for ministeren, der giver en vis sandsynlighed for, at der foreligger en situation, der nødvendiggør indgriben. Det er ikke en nødvendig eller tilstrækkelig forudsætning, at der er indgivet en klage.

I modsætning hertil er en klage nødvendig for, at en sag kan rejses i medfør af bestemmelsen i forslaget § 39, hvorefter eleverne kan klage til undervisningsministeren. Undervisningsministeriet er i den sammenhæng at anse for en rekursmyndighed. Til gengæld har parten i en klagesag, der er led i administrativ rekurs, krav på at få en afgørelse prøvet.

Til stk. 2

Med forslaget sikres det, at ministeren fortsat har adgang til at give rektor et tjenstligt pålæg i pædagogiske anliggender. Det vil fortsat være den ansættende myndighed, der kan give lederen en tjenstlig påtale i forbindelse med en eventuel tjensteforsømmelse. Hvis rektor sidder et pålæg fra ministeriet overhørig, retter ministeriet henvendelse til den ansættende myndighed om tjenstlig forfølgelse af sagen.

Til § 37

Til stk. 1

I forbindelse med forslaget til § 36 om ændret tilsyn foreslås det, at der som led i kvalitetssikringen og kvalitetsudviklingen af uddannelsesområdet generelt skal pålægges den enkelte skole at have et system til kvalitetsudvikling og resultatvurdering i forbindelse med uddannelsen og undervisningen. Kvalitetssystemet skal indeholde en procedure for selvevalueringer og løbende kvalitetsudvikling med henblik på fx at sikre, at undervisningen er i overensstemmelse med de fastsatte mål, at der er sammenhæng med de aktuelle behov og erfaringer i de videregående uddannelser, og at